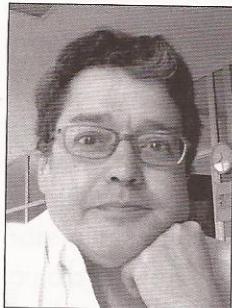

A CASTAÑA NO MERCADO XAPONÉS

Por: Manuel Posada González

Enxeñeiro Comercial e Tecnólogo do Marrón Glacé

A cara do aduaneiro xaponés acendeuse. Miraba unha maleta chea de castañas secas e peladas, ou sexa, pilongas.

- ¿Kore wa nan des ka? ...

A miña resposta foi inmediata:

- ¡Kuri kuri!

Ergueu a cabeza e dirixiuse ós seus compañeiros na súa lingua emitindo sons de asombro e chamando a súa atención porque atopara 10 quilos de castañas nunha maleta.

Nunca vira tal alegría nunha zona de aduanas dun aeroporto e menos no de Tokio que se caracteriza pola súa seriedade e limpeza. Tódolos axentes levaban guantes brancos e o estado dos uniformes era perfecto.

Kuri, como facilmente se pode desprender do anterior, é a denominación da castaña en xaponés, pero ten outros significados: Agasallar castañas en Xapón é desexar sorte e Kurisumasu significa o Nadal, a Noiteboa e as súas felicitacións.

Era doado ser ben recibido en Xapón e más con 10 quilos de castañas!

O difícil era vendelas. Á chegada ó hotel merquei bolsiñas pequenas para facer mostras. Dediqueime a reencher as bolsiñas con 50 gramos e paralelamente chamaba por teléfono ás empresas posiblemente compradoras:

- ¿Mosimosi? Contestaba a telefonista

- ¿Speak english, please?

- Chotomate kudasai... (espere un momento por favor)

E comezaba a falar en inglés un ciudadán cun acento xaponés que tiraba para atrás. Mesturaba palabras en xaponés constantemente e soamente empregaba infinitivos (como os indios nas películas do oeste).

- Food stuff department, please.

O diálogo era heteroxéneo pero ó final concertaba unha reunión. Unhas veces na empresa e outras no hotel.

O comezo da reunión foi simpático pero, no mellor momento, apareceu un ciudadán cunha bolsa similar á que eu levaba. A primeira vez que vin aquelas castañas secas véuseme o ceo enriba. Eran unhas castañas pilongas moi limpas, sen restos de pel e cunha cor uniforme. A mellor calidade que vin na miña vida. O contemplalas ó lado das outras, pedín ó sumo facedor que me tragara a terra.

O autor, coas conseguintes bandeiras, nunha reunión

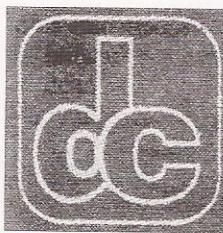
Cando recuperai o alento, puxen unha cara de "póker" e observándo as atentamente, ó mesmo tempo que miraba as miñas, díxen:

- ¿Non parecen moi clariñas?

As miñas estaban secas de xeito tradicional nun "sequeiro" ou "canizo" e notábanselles as manchas do fume e diversas coloracións. Os restos de pel abundaban.

Os xaponeses puxeron unha cara asustada e sorprendida.

Facía pouco que ocorrera o envenenamento por vertidos de compostos orgánicos de mercurio na baía de Minamata en Xapón. As consecuencias do consumo de

C./ Sol, 40 - 42
15402 - FERROL
Tel./Fax: 981 359 171

DECOCUADRO, S.L.
COMERCIAL DE BRICOLAGE Y FERRETERIA

Especialistas en:

- Armarios empotrados
- Puertas blindadas
- Puertas de interior
- Muebles a medida

"Aproveche durante este mes nuestras ofertas"

- Encuadernación de cuadros
- Objetos de regalo
- Junquillos, frisos y tarimas

peixes e algas da zona, contaminados por estes residuos, fíron catastróficas para a poboación. A raíz deste feitos, os xaponeses tiñan un terror atroz cara a calquera aditivo alimentario.

- ¿ E cre vostede que foran branqueadas?
- Pois (coa miña cara de "póker")... é posible.

○ marrón Glacé en Xapón

- ¿ E, con que se puideron branquear?

Nese intre sentinme coma o pescador que collera a peza: soamente tiña que tirar suavemente da liña. Pois, home non sei, quizais Anhídrido

- Sulfuroso, EDTA, Hipoclorito Sódico, poderían empregarse tantos productos.

Os italianos son uns vendedores excepcionais pero, aquel ano, ganámosllela partida e vendimos moitas más castañas que eles. Tal vez a técnica de venda non foi moi ortodoxa pero ... ¿qué faría o lector no meu lugar?

Era curioso contemplar un mercado xaponés cun posto de mazás importadas de California incrivelmente apetitosas, de aspecto inmellorable, brillantes e coloreadas coma a mazá que mordeu Branca Neves. Enfronte, unha señora de avanzada idade tiña nun cubo unhas mazás atacadas por vermes e virus. Estas eran más caras que as californianas. Preguntado, o meu acompañante contestou:

- O único xeito de saber que unha mazá non foi tratada con insecticida é que fora comida parcialmente por un insecto.

Consúmense outras variedades de castañas en Xapón:

A castaña clásica xaponesa: Que ten a segunda pel moi pegada ó froito e hai que pelala como

as patacas. O seu aspecto é raro pois non ten forma de castaña.

A castaña china: Consúmenna no inverno asada con mel e cantos rodados de pequeno diámetro. Son pequenas e pélanse moi ben.

Actualmente os xaponeses importan castañas peladas e conxeladas pero son moi selectivos para face-las operacións. Entre que se lles pasa a oferta e toman unha decisión, pasan meses. Mercan normalmente ó mesmo provedor e facer un cambio é dificilísimo. A súa fidelidade co provedor é proverbial e soamente comparable á fidelidade que esperan deste.

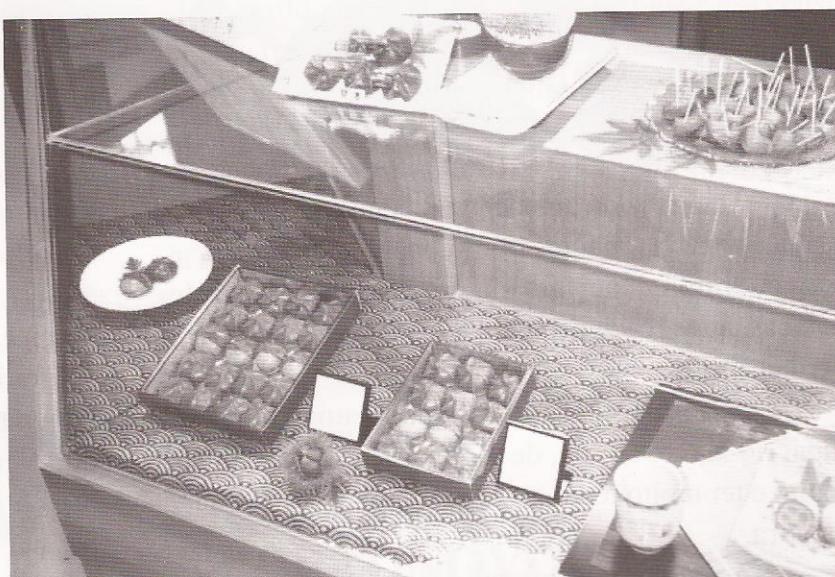
A súa organización é moi piramidal, pero a toma de decisións faise en comisións vinculantes. Calquera xaponés pregunta por aspectos dun negocio que, aparentemente, non teñen ningunha relación.

Aínda que non ten nada que ver coas castañas (vexetais), apúntolle unha frase xaponesa de bastante utilidade:

- ¿Oocha na mini ikeimasen ka?

É posible que teña algunha falta de ortografía pola miña falta de coñecemento do xaponés e estar escrito en Romaji pero, se se pronuncia en galego, enténdese perfectamente: ¿Queres tomar unha taza de té comigo?

As frases en tódolos idiomas, xa se sabe, poden ter varios sentidos ou usos. Deixo ó lector e á súa imaxinación, a interpretación máis ó seu gusto ou desexo.

Doces preparados con castañas